

Sygnatura akt I C 2169/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 16-10-2017 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Porada-Łaska

Protokolant: sekretarz sądowy Katarzyna Bartosik

po rozpoznaniu w dniu 16-10-2017 r. w Kaliszu na rozprawie

sprawy z powództwa G. C.

przeciwko B. S.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej B. S. na rzecz powoda G. C. kwotę 594,00 zł (pięćset dziewięćdziesiąt cztery złote 00/100) z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie naliczanymi od dnia 27.02.2016r. do dnia zapłaty,
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie,
3. rozdziela stosunkowo koszty procesu i z tego tytułu zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 269,00 zł.

SSR Katarzyna Porada-Łaska

I C 2169/17

UZASADNIENIE

G. C. pozwem wniesionym w dniu 9.06.2017 r. domagał się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego B. S. kwoty 694,00 zł z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 27.02.2016 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że strony zawarły w dniu 27.01.2016 r. umowę pożyczki kwoty 544,00 zł płatną do 26.02.2016 r. W związku z brakiem spłaty pożyczki zostały podjęte działania windykacyjne. Na kwotę dochodzoną pozwem składają się:

- należność główna - niespłacona kwota pożyczki - 544 zł,
- koszty wezwań do zapłaty (§ 10 pkt 3 umowy) – 50,00 zł,
- koszty windykacji (§ 10 pkt 3 umowy) - 100,00 zł.

Pozwany podniósł m.in., że nie miały miejsca żadne działania windykacyjne. W pozostałym zakresie nie kwestionował żądania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27.01.2016 r. strony zawarły umowę pożyczki gotówkowej kwoty 544,00 zł.

W umowie określono oprocentowanie, termin spłaty pożyczki na dzień 26.02.2016 r., zastrzeżono również odsetki w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie, a także prowizję w wysokości 28 zł oraz koszt ustanowienia zabezpieczenia w kwocie 116 zł.

Uzgodniono też wysokość kosztów związanych z niewykonaniem przez pożyczkobiorcę zobowiązań, ustalając, że koszt każdego wezwania do zapłaty wynosi 50 zł, zaś koszt czynności windykacyjnych - do 100 zł.

(dowód: umowa pożyczki – k. 14-14v)

Pismem z 14.03.2016 r. wezwano pozwanego do spłaty długu.

(dowód: wezwania do zapłaty wraz z dowodem odbioru pisma k. 15)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo częściowo jest zasadne, a mianowicie w zakresie należności głównej (kwoty niespłaconej pożyczki) oraz co do kosztów wezwań do zapłaty. W pozostałej części powództwo - co do zwrotu kosztów windykacyjnych jest nieudowodnione i niezasadne.

Strona powodowa nie udowodniła, że przeprowadziła jakiejkolwiek czynności windykacyjne. Takim dowodem nie może być dołączony do pozwu protokół z 20.04.2016 r.(k. 16). Jest to dokument prywatny - oświadczenie wiedzy „windykatora”. Prawdziwość tego dokumentu, po myśli art. 253 zd. 2 k.p.c., strona powodowa powinna udowodnić. Jednakże tego nie uczyniono, przez co nie udowodniono żądań w tym zakresie według art. 6 k.c. Zaznaczyć trzeba, że pozwany zaprzeczył jakoby miały miejsce jakiejkolwiek działania windykacyjne.

Można jeszcze dodać, iż sam fakt zawarcia w umowie zapisu, że koszt działań windykacyjnych będzie wynosił 100 zł nie oznacza możliwości automatycznego powstania roszczenia o zapłatę określonej kwoty, jeżeli nie zostanie wykazane, iż jakiejkolwiek czynności o takim charakterze zostały podjęte. Niedopuszczalne jest bowiem aprioryczne przyjmowanie odpowiedzialności odszkodowawczej konsumenta (por. m.in. wyrok SN z 4.03.2010 r., w sprawie CSK 404/09). Takie zapisy rażąco naruszają interesy konsumenta, doprowadzając do nieusprawiedliwionej dysproporcji praw i obowiązków na niekorzyść konsumenta, w związku z tym stanowią niedozwolone postanowienie umowne w rozumieniu art. 385¹ § 1 k.c.

W myśl powołanego powyżej przepisu postanowienia umowy zawieranej z konsumentem nie uzgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne). Nie dotyczy to postanowień określających główne świadczenia stron, w tym cenę lub wynagrodzenie, jeżeli zostały sformułowane w sposób jednoznaczny. Jeżeli postanowienie umowy zgodnie z § 1 nie wiąże konsumenta, strony są związane umową w pozostałym zakresie. Nie uzgodnione indywidualnie są te postanowienia umowy, na których treść konsument nie miał rzeczywistego wpływu. W szczególności odnosi się to do postanowień umowy przejętych z wzorca umowy zaproponowanego konsumentowi przez kontrahenta. Ciężar dowodu, że postanowienie zostało uzgodnione indywidualnie, spoczywa na tym, kto się na to powołuje.

Powód nie wykazał, że treść umowy w zakresie opłaty windykacyjnej była indywidualnie uzgodniona z pozwanym, a pozwany temu zaprzeczył.

Zatem powództwo w zakresie żądania zapłaty kwoty 100 zł tytułem podjętych czynności windykacyjnych, jako nieudowodnione i jako niezasadne, podlega oddaleniu.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w pkt 1 i 2 wyroku.

O kosztach procesu orzeczono w pkt 3 wyroku, na podstawie art. 100 k.p.c., dokonując ich stosunkowego rozdzielania. Powód wygrał sprawę w 85 %.

Na koszty procesu złożyły się: 30,00 zł opłaty sądowej od pozwu, 270,00 zł kosztów zastępstwa procesowego i kwota 17,00 zł jako opłata skarbową od pełnomocnictwa, tj. łącznie 317 zł, z czego 85 % daje 269 zł.

Wobec tego orzeczono jak w pkt 3 wyroku.

SSR Katarzyna Porada – Łaska